

Sygn. akt IV U 819/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Jacek Witkowski

Protokolant st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2016r. w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z wniosku K. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty socjalnej

w związku z odwołaniem od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 1 czerwca 2015 r. Nr (...)

p o s t a n a w i a :

odrzuć odwołanie

Sygn. akt IV U 819/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 1 czerwca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2013 r., poz. 982 ze zm.) oraz przepisów ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.), odmówił K. M. prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że Lekarz Orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia 23 kwietnia 2015 r. nie stwierdził u ubezpieczonej całkowitej niezdolności do pracy.

Odwołanie od ww. decyzji złożyła ubezpieczona K. M., która wskazała, iż stan jej zdrowia nie pozwala na podjęcie jakiejkolwiek pracy (odwołanie k. 1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego odrzucenie wskazując, że ubezpieczona nieskutecznie wniosła sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 2-3 akt sprawy).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczona K. M. była uprzednio uprawniona do renty socjalnej. W ostatnim czasie, tj. w okresie od 1 października 2014 r. do 31 marca 2015 r., podstawę powyższego stanowiła decyzja (...) Oddział w S. z dnia 20 października 2014 r. (k. 36 a. r.). W dniu 1 kwietnia 2015 r. ubezpieczona wystąpiła do (...) Oddział w S. z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty socjalnej (wniosek k. 41 a. r.). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie

przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 23 kwietnia 2015 r. ustalił, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy. Powyższe orzeczenie zostało w tym samym dniu doręczone ubezpieczonej (orzeczenie k. 43 a. r.). Termin do wniesienia sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika upłynął z dniem 7 maja 2015 r. W dniu 11 maja 2015 r. ubezpieczona wniosła o przywrócenie terminu na złożenie sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS, jednocześnie składając sprzeciw (k. 44 a. r., k. 30 a. l.). Na powyższe organ rentowy nie wyraził zgody (k. 45 a. r.). W konsekwencji, w zaskarżonej decyzji z dnia 1 czerwca 2015 r. ZUS odmówił K. M. prawa do renty socjalnej (k. 46 a. r.).

Odwołanie ubezpieczonej podlegało odrzuceniu.

Zgodnie z art. 477⁹ § 3¹ kpc sąd odrzucił odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji albo stwierdzenia stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, jeżeli podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika ZUS, a osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej ZUS i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia. Jeżeli odwołanie opiera się także na zarzucie nierozpatrzenia wniesionego po terminie sprzeciwu od tego orzeczenia, a wniesienie sprzeciwu po terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby zainteresowanej, sąd uchyla decyzję, przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie. W takim przypadku organ rentowy kieruje sprzeciw do rozpatrzenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Nie budzi wątpliwości, że złożone odwołanie od decyzji z 1 czerwca 2015 r. zawiera wyłącznie zarzuty dotyczące orzeczenia lekarza orzecznika ZUS co do nieustalenia okoliczności całkowitej niezdolności do pracy ubezpieczonej. Ubezpieczona wniosła co prawda sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika, jednakże powyższe nastąpiło po upływie ustawowego terminu. Zgody na przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu nie wyraził również ZUS. W niniejszej sprawie nie można uznać, iż wniesienie sprzeciwu po terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby zainteresowanej, czyli ubezpieczonej, w myśl przywołanego art. 477⁹ § 3¹ kpc. Ubezpieczona została bowiem prawidłowo pouczona o sposobie i terminie wniesienia sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS, a także o skutkach braku złożenia takiego sprzeciwu. Stosowne pouczenie zawierał bowiem wypis z orzeczenia Lekarza Orzecznika (k. 43 a. r.). Wypis ten doręczono ubezpieczonej osobiście, co zostało udokumentowane przez K. M., która złożyła na wypisie orzeczenia (k. 43v a. r.) własnoręczny podpis. W związku z tym, iż ZUS nie wyraził zgody na przywrócenie terminu, złożenie przez ubezpieczoną sprzeciwu było bezskuteczne. W konsekwencji, odwołanie ubezpieczonej należało odrzucić.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477⁹ § 3¹ kpc, Sąd odrzucił odwołanie.